తెలిసిన వాడికీ సాపత్యం ఒక్క విషయం లోనే ఉంటుంది. అదే నిష్కల్మషమైన నవ్వు.

★ ★ ★

రాత్రి ఆదిత్యకి చాలా సేపు నిద్ర పట్ట లేదు. పక్కకు తిరిగి చూస్తే సహదేవుడు మాత్రం హాయిగా నిద్రపోతున్నాడు.

ఆదిత్యకి మొదటినుండి భగవంతుని ఉనికి గురించీ, ఒకవేళ ఆయనే ఉంటే అసమానతలతో కూడిన ఈ సృష్టి గురించీ అనేక అనుమానాలు ఉండేవి. సమానత్వం అంటే అతని దృష్టిలో ప్రపంచంలో ఉన్న సంపదనంతా మనుషులందరికీ సమానంగా పంచమని కాదు. కనీసం ప్రతి మనిషి అవసరాలూ తీరే అంత సంపద అందరికీ ఇవ్వవచ్చు కదా.. అన్నది అతని వాదన.

ఇన్నాళ్లూ అతని వాదనలు శుష్క వాద నలుగానే మిగిలిపోయాయి. ఉదయం సహదేవుడు ప్రత్యక్షమై ఒక వ్యక్తి జీవి తాన్ని కావలసిన విధంగా తీర్చిదిద్దమన టంతో అతను రంగంలోకి దూకాడు. తనకు చేతనయినట్లు ఒక వ్యక్తి జీవితాన్ని మార్చటానికి ప్రయత్నించాడు. సఫలీకృతు డనయ్యాననే అనుకుంటున్నాడు.

ఈ ఆలోచనల మధ్య అతను నిద్రలోకి జారుకున్నాడు.

మొహం మీద ఎండ పడటంతో మెల కువ వచ్చింది ఆదిత్యకి.

కళ్లు తెరచిన అతనికి ఎదురుగా కూర్చుని ఉన్న సహదేవుడు కనిపించాడు. సమయం చూస్తే పది దాటింది.

"అయ్యో! నేనెప్పుడూ ఇంతసేపు నిద్ర పోను. మీరయినా లేపక పోయారా? " అన్నాడు ఆదిత్య.

ఎప్పటిలానే నవ్వాడు సహదేవుడు.

లేచి, బాత్‌రూమ్‌లోకి వెళ్లాడు ఆదిత్య. కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని బయటకు వచ్చాడు.

"చెప్పండి! మీరు ఏమి నిర్ణయానికి వచ్చారు? నేను చేసిన పని వలన జరిగిన పరిణామాలు మంచివంటారా? కాదం టారా? "

"ఆ విషయం చెప్పటానికి నేనెవరిని? జరిగిన విషయాలు ఆ విధాతకు వివరి స్తాను. అవసరమయిన నిర్ణయం ఆయన తీసుకుంటారు"

"ఓహ్!" నిరాశగా అన్నాడు ఆదిత్య.

"అయితే నాకుగా కొన్ని అనుమానాలు ఉన్నాయి. నీ సిద్ధాంతం గురించిన ఆ అనుమానాలు తీర్చుకోవటానికే ఇంకా నేను వెళ్లకుండా ఆగాను. మరి అడగమం టావా? "

"అడగండి..." ఉత్సాహంగా అన్నాడు ఆదిత్య. తన వాదన రుజువయిందనే అత నికి అనిపిస్తోంది. 'అందుకే ఈ సహదే వుడు తన అభిప్రాయాలు తెలుసుకోవాల నుకుంటున్నాడు' అనుకున్నాడతను.

"కాసేపు ఈ సృష్టి అంతా దేవుడే చేశా డని అంగీకరిద్దాం! ఎందుకంటే సృష్టి చేసింది భగవంతుడు కాదనుకున్నప్పుడు ఆయన్ని ఏదీ కోరుకునే అధికారం కూడా ఎవరికీ ఉండదు కదా!" అన్నాడు సహదే వుడు.

"అవును!"

"సృష్టి అంతా భగవంతుడి అనుగ్రహం కదా! మరి ఎప్పుడయినా ఒక కుక్కో, నక్కో ఆయన్ని ప్రార్థించడం చూశావా? "

"లేదు"

"అవి భగవంతుడిని కోప్పడటం చూశావా? తమకు తిండి దొరకటం లేదనీ, కూర్చున్న చోటుకు తమకెందుకు తిండి రావటం లేదనీ ఆయన్ని నిలదీ యటం చూశావా? "

నవ్వాడు ఆదిత్య "లేదు" అంటూ.

"ఎందుకంటావ్? "

"బహుశా వాటికంత తెలివి లేదేమో!"

"నిజమే! వాటికంత తెలివి లేదు. ఆలోచించే శక్తి లేదు. మరి మనిషికి తెలివి ఇచ్చాడు. విచక్షణ ఇచ్చాడు. ఎందుకు? పని చెయ్యకుండా ఫలితం ఆశించటానికా? తీరిగ్గా కూర్చుని ఆయన నిర్ణయాన్ని ప్రశ్నించటానికా? "

"అలా ఎందుకనుకోవాలి? వాటికంటే మనిషి తెలివయిన వాడు కాబట్టే తనకు జరుగుతున్న అన్యాయాన్ని ప్రశ్నిస్తున్నాడని అనుకోవచ్చుగా!"

"అదీ ఒప్పుకుంటాను. అలాంటప్పుడు మనిషి తనకంటే తక్కువ స్థాయిలో ఉన్న మిగిలిన జీవ జంతువుల తరపున పోరాడవలసిన బాధ్యత తీసుకోవాలి. కానీ, అతను చేస్తోంది ఏమిటి? తనకున్న తెలివిని ఉపయోగించి వాటికి ద్రోహం చెయ్యటం లేదా? అడవులు నరికీ, భూములు తొలిచీ జంతువులను అణిచివేశాడు. అంతులేని వ్యర్థపదార్థాలను కలిపి జీవ జలాలను విషతుల్యం చేశాడు. సెల్ టవర్లు కట్టి పక్షుల ప్రాణాలు తీస్తున్నాడు. అవన్నీ సరైనవేనా? "

ఏమీ మాట్లాడలేదు ఆదిత్య.

"అదీ వదిలెయ్! పోనీ తన తోటి మనుషులను వదిలి పెట్టాడా? తన బలంతో, తెలివితో బలహీనులను దోచుకోవటం లేదా? సృష్టిలో ప్రతి జీవికీ భగవంతుడే స్వార్థం ఇచ్చాడు. ఏ జంతువునయినా పరిశీలించు. ఆహారం దొరకగానే ముందు తను తింటుంది. తరువాత తన కుటుంబానికి పెడుతుంది. ఆ మాత్రం తనూ, తన పిల్లలు అనే స్వార్థం లేకపోతే పసి కూనలు పెరగవు. కానీ మనిషి ఏమి చేస్తున్నాడు? అవసరమయిన దానికన్నా వేలరెట్లు సంపదని కూడబెట్టుకుంటున్నాడు. దాచుకోవటానికి వీలుగా డబ్బుని సృష్టించాడు. మిగిలిన జీవజాతిని, తోటి

హిందీకథల ప్రత్యేక సంచికగా
సెప్టెంబరు విపుల

తల్లిని పుష్కరాలకు తీసుకొచ్చిన ఆ సుపుత్రుడు చేసిన నిర్వాకం ఏమిటి? రక్తపాశానికీ, స్వార్థానికీ మధ్య నలిగిందెవరు? చదవండి!
సుభాష్ శర్మ **జలశ్రాద్ధం** లో...

* అలనాటి సుప్రసిద్ధ రచయిత ప్రేమ్‌చంద్ **ముసలి చిన్నమ్మ**
* అందర్నీ ఆలోచింపజేసే గుల్షన్‌నందా **అగ్నిపరీక్ష**
* శరద్ పగారే **వేదన**
* జ్ఞానధార లో **పూజాఫలం**

మరెన్నో చక్కటి, చిక్కటి కథలతో,
అలరించే శీర్షికలతో
మీ ముందుకు వచ్చింది విపుల

విపుల
విశ్వకథా వేదిక

మనుషులను, స్వంత కుటుంబాన్నీ దోచుకోవటానికి కూడా వెనుకాడటం లేదు. సమానత్వం అడిగే ముందు ఈ అవలక్షణాలను సరిదిద్దుకోవద్దా? ”

“సమాజంలో ఇన్ని అపసవ్యతలు ఉండబట్టే, వాటిని సరిదిద్దటం మా వలన కాకపోబట్టే, ఆ దేవుడ్ని న్యాయం చేయమని కోరుకుంటున్నాను”

“ఇక్కడే ఒక విషయం చెప్పదలచుకున్నాను. ఆ భగవంతుడు ఒక జీవికీ మరో జీవికీ మధ్య వ్యత్యాసం పెట్టాడేమో, కానీ.. ఒకే జాతి జీవుల మధ్య వ్యత్యాసం పెట్టలేదు. ఉదాహరణకు మనిషినే తీసుకో! ప్రతి మనిషికీ రెండు చేతులు, రెండు కాళ్లు ఇచ్చాడు తప్ప ఎవరికీ అన్యాయం చెయ్యలేదే! ఇంకా ఏదో కావాలన్న ఆక్రోశం ఎందుకు? ” అన్నాడు సహదేవుడు.

“మిగిలిన జీవుల్లో ఒకటి ఎక్కువ, ఒకటి తక్కువా అన్న బేధం లేదు. కానీ మనుషుల్లో ఉంది కదా! అందుకే మనిషి సమానత్వం కోరుకుంటున్నాడు”

“సమానత్వం కోరుకుంటున్న మనుషులు సమానంగా పనిచేస్తున్నారా? తప్పులన్నీ మీరు చేసి నెపం దేవుని మీద పెడితే ఎలా? ” అన్నాడు సహదేవుడు.

“తప్పులు చేసినంత మాత్రాన పిల్లలను కాదనుకుంటారా? సరిదిద్దాలి. ఏం? ఆయన తలుచుకుంటే సరిదిద్దలేడా? ”

“దేవుడు ప్రయత్నిస్తూనే ఉన్నాడు. పాపం పండినప్పుడల్లా అవతరిస్తూనే ఉన్నాడు” చెప్పటం కొనసాగిస్తున్నాడు సహదేవుడు. “యుగానికి ఒకసారి ఏదో ఒక రూపంలో వస్తూనే ఉన్నాడు. అయినా మీరు మారారా? లేదే!

మాటలతో కాదని ఆయన చేతలతో చూపించాడు.

ఒక ఉదాహరణ చెప్తా.. విను.

మహాభారతం వేల సంవత్సరాల క్రితం జరిగిన ఇతిహాసం అని తెలుసు కదా! అది రాసి వందల సంవత్సరాల పైనే అయిందని తెలుసు కదా! భగవంతుడు నీ ప్రశ్నకు సమాధానం అందులోనే చెప్పటానికి ప్రయత్నించాడు.

రాముని అవతారంలో భగవంతుడు కూడా అధర్మం వలన నష్టపోయాడు. అష్టకష్టాలు పడి చివరకు జయించాడు. స్వశక్తిని నమ్ముకోమని చెప్పాడు. అప్పుడేమి విమర్శ వచ్చింది? అలా కష్టపడే వాడు దేవుడేమిటని నవ్వారు. మానవుడిగా పుట్టాక దేవుడయినా బాధలు పడవలసిందే... అని బోధించదలచుకున్నాడా అన్న వాదన తెచ్చారు.

అందుకే తన తదుపరి అవతారంలో ఆ అవకాశం ఎవరికీ ఇవ్వకుండా తను చెప్పదలచింది భగవద్గీత రూపంలో, చెయ్యదలచుకున్నది స్వయంగా తన జీవితచరిత్ర ద్వారా చూపాడు.

శ్రీకృష్ణుడు తను దేవుని అవతారాన్ననే విషయం దాచుకునే ప్రయత్నం ఎప్పుడూ చెయ్యలేదు. చిన్నప్పటినుండి మహిమలు చూపాడు. మంచివారికి సాయపడ్డాడు. హాని తలపెట్టినవారిని క్షమించలేదు. సంహరించాడు. ఆఖరికి శత్రువు మేనమామయినా ఉపేక్షించక దండించాడు.

అలాంటి శ్రీకృష్ణుడు విద్యాభ్యాస నిమిత్తం సాందీపుని ఆశ్రమంలో ఉన్నప్పుడు ఒకరోజు పరశురాముడు అక్కడకు వచ్చాడు. వారిద్దరి సంభాషణలో ఆనాటి సామాజిక పరిస్థితులు చర్చకు వచ్చాయి.

పరశురాముడు ఇలా అంటాడు, ‘అధికార గణం విచ్చలవిడిగా చరిస్తోంది. వారి ఆగడాలు, అవినీతి పెచ్చుమీరిపోతున్నాయి. కులబలం, ధనబలం తప్ప ధర్మాన్ని ఎవరూ పట్టించుకోవటం లేదు. రాజులు భోగలాలసులయ్యారు. అడవిలో

నుండి వచ్చి గ్రామాల మీద పడిన పులిని చూసి భయంతో చెల్లాచెదురైన ప్రజల్లా జనాలంతా రాజులను చూసి భయపడుతున్నారు. ధర్మసంస్థాపన చేసే రోజు దగ్గర పడింది. అందుకు నీవే పూనుకోవాలి'

ఆ మాటలు విన్న కృష్ణుడు తొందరపడ లేదు. ఒకసారి కాదు అనేకసార్లు పరశురాముడు దుష్టశిక్షణకు పూనుకున్నా పరిస్థితులు మారలేదంటే, ఆ మార్గం సరికాదనుకున్నాడు. ఒక్కడు చేసే పని కంటే సమిష్టిగా చేసే పనికి విలువ ఎక్కువని బోధించదలచుకున్నాడు. అందుకే తను మార్గదర్శకత్వం వహించి కురుక్షేత్రం జరిపించాడు. అయితే అధర్మం అన్నది రాముడి కాలంలోనూ ఉంది, కృష్ణుడి కాలంలోనూ ఉంది, ఇప్పుడూ ఉంది. ఆ చేదు నిజం నిన్ను వెక్కిరించటం లేదా? తను మారకుండా, మనిషి ప్రపంచాన్ని మార్చటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడని అర్థమవటం లేదా?

అప్పటికే కృష్ణుడు అధర్మాన్ని సహించనని గట్టి సందేశం ఇచ్చాడు. కంసుడ్ని, శిశుపాలుడ్ని స్వయంగా సంహరించాడు. జరాసంధుడ్ని భీముని ద్వారా చంపించాడు.

చివరకు యుద్ధం తప్పదనుకున్న ఆఖరి నిమిషంలో కూడా సంధి పేరుతో వచ్చి విశ్వరూపం ప్రదర్శించి తను భగవంతుణ్ణని అందరికీ తెలియజేశాడు. ధర్మపథంలో నడిచే అవకాశమిచ్చాడు. అయినా మాట వినని వారిని ఏమి చెయ్యగలడు?

ధర్మం, న్యాయం పేరుతో చట్టాలకు వక్రభాష్యం చెప్పి అధర్మానికి దన్నుగా నిలబడిన భీష్ముడు, ద్రోణుడు, కర్ణుడు ఎన్ని అవకాశాలు ఇచ్చినా దారి మార్చుకోనప్పుడు యుద్ధంలో వారికి శృంగభంగం తప్పలేదు.

కురువంశాన్ని నాశనం చేసి ధర్మం పక్షాన నిలిచాడు కృష్ణుడు. తన బాధ్యత నెరవేర్చాడు. అయితే ఏమి మార్పు జరిగింది? ఆ రోజు నుండి ఈ లోకంలో అధర్మం లేకుండా పోయిందా? లేదే!

ఈనాటికీ అవే పరిస్థితులు.

ఇప్పుడనేముంది! శ్రీకృష్ణుని జీవిత చరమాంకంలో ఆయన వంశంలోనే వ్యసనపరులెక్కువయ్యారు. అంతఃకలహాలతో నాశనం అయ్యారు. ప్రపంచాన్నంతా బాగు చేశాననుకున్న భగవంతుడు తన వారిలో పుడుతున్న ముసలాన్ని గుర్తించలేకపోయాడు. ఆఖరికి తనే సామాన్య వేటగాని బాణానికి బలై తనువు చాలించాడు.

దీనర్థం ఏమిటి?

భగవంతుడు చేతకానివాడనా?

కాదు..

సృష్టి ఆరంభం నుండి మంచితోపాటు చెడు ఉంది. దేవతలతోపాటు రాక్షసులు ఉన్నారు. యుద్ధం లేనిదే శాంతి లేదు.

భీరువులున్న సమాజంలో సమానత్వం ఉండదు.

సమాజాన్ని ఎవరో మార్చరు.

దేవుడు అసలే మార్చడు.

ప్రతి పనిలోనూ వేలు పెట్టే అలవాటు ఆ దేవుడికి లేదు.

సృష్టి, స్థితి, లయలు దేవుని కర్తవ్యం అనుకుంటే.. మూడోదాని అవసరం రాక